

който незабавно писа въ Западъ да му проводятъ помощь. При това и събрани-ти въ Родосто Французи, кога ся научихъ, че Българскый царь ся прибралъ въ столицъ-тѣ си, съединихъ ся съ Гърцы-ты, та нападнѣхъ на нѣколко отъ прѣвзеты-ты мѣста и сполучихъ да ги отнѣмѣтъ. Кога ся извѣсти за това Иванъ, тосъ чясъ заповѣда да исколятъ, колкото Французи робіе имаше въ Търново, а пакъ Балдуину да отсѣкътъ главъ-тѣ, рѣцѣ-тѣ и крака-та, послѣ да хвърлятъ тѣло-то му въ единъ трапъ, дѣто го изяли псета-та. Приказва ся, че и балдуинова-та кратуна, както никифорова-та, ся е позлатявала и посребрявала за да служи вмѣсто чяшъ на царскъ-тѣ трапезъ.

Послѣ това Иванъ трѣгна съ войскъ-тѣ си срѣщъ Французы и Гърцы и нанадна съ голѣмъ ярость на тѣхъ, та безмилно би и едны-ты и другы-ты: тука Гъркъ Французинъ безъ пожялъ трѣбваше да мре подъ ножа на распаленыя Българинъ. А колкото градове прѣвзехъ въ тоя бой Българи-ти, царь-тѣ заповѣда да имъ развалятъ твърдины-ты, каквото да немогѣтъ вече Французи-ти да ги прѣвзимать. Въ това время сѣ разорени отъ Българы-ты много градове, а именно: Филипполь (Пловдивъ), Ираклія, Траянополь, Макрумъ, Клавдіополь, Мосинополь и другы много, а колкото робіе ся уловихъ отъ развалены-ты градове, Иваница ги прѣсели въ Влашко, защото бѣ праздна тая земя.

Гърци-ти, като глядахъ, че Българскый царь злѣ ги гони и поражаява, съгласихъ ся съ Французы-